

Edinburgh Castle

Na de West Highland Way was het tijd om Schotland een beetje te verkennen. Vanuit Glasgow is het 1 uur met de bus naar Edinburgh. Via onze Rough guide to Scotland Edinburgh Castle uitgekozen om te gaan verkennen.

Eigenlijk al een uur vroeger willen vertrekken maar eerdad iedereen wakker, gewassen, geeten en tot aan de bushalte gewandeld is wordt het 9h. Dan nog een uur op de bus zitten.

Na lang getwijfel toch weer te ver afgestapt. Dus moeten we een stukje terug wandelen. Het stadsplan van de rough guide word erbij genomen maar eigenlijk wijst alles zichzelf uit. Volg de rest van de toeristen.

Om tot aan het kasteel te lopen moet je eerst door de royal mile stappen. Zijnde de straat tot voor het kasteel. Veel toeristen, veel animo. Aan het kasteel gekomen wordt er beslist om eerst te gaan eten. De inkom is niet min; 11 pond. per persoon. Dat hebben we niet meer op zak. Dus eten en een geldmachine zoeken.

Het plein voor de ingang van het kasteel wordt gebruikt om een militair spektakel te vertonen. De tribunes waren er maar geen militairen te zien. Waarschijnlijk het verkeerde moment.

Enmaal terug gewandeld en een leuk café uitgekozen zetten we ons neer. Na meer dan een week Schotland weten we wel dat we hier eten kunnen krijgen ak hamburger met friet. Onze serveerster komt buiten om te vragen wat we willen. Ze is blij om te horen dat we iets willen eten. Even later komt er een groep naast ons zitten die alleen iets willen drinken. Aan hun wordt gevraagd om dat binnen te gaan doen aan de bar vermits buiten voorbehouden is om te eten. Kwestie van klanten te lokken en er zoveel mogelijk geld uit te halen. De groep vertrekt. Ondertussen dat we aan onze cola beginnen zien we vreemd volk op straat lopen. 't Is te zeggen, ze zien er niet als toeristen uit. Er zijn vandaag vele street performers op stap. Wel leuk om zo eens wat volk te zien wat bij de omringende gebouwen past.

De royal mile is nog al een steile straat. En de schotten hebben zelfs voor aangepaste taxi's gezorgd. Onder de vorm van een 3-wieler met klein verzet.

Het is weer geweldig eten. Hamburger met friet. Hmm, na 2 weken steekt dat toch wel wat tegen. Hierna begeben we ons terug naar het kasteel. En onze minister van financiën gaat op zoek naar een bankautomaat.

Er is redelijk wat volk ondanks het middaguur. Dus we gaan al maar aanschuiven wachtende op onze minister. We missen een paar pond om voor ons allen de toegang te betalen. Maar die zijn in aantocht.

Oftewel doet onze financiële minister er langer over, oftewel schuift de rij wachtende goed op. In de laatste bocht moeten we mensen laten voorgaan. Als ik hun zeg dat 'the guy with the money didn't arrive yet' snappen ze het wel.

Bij een volgende bezoek aan het kasteel zeker de audio guide huren. We doen dat niet en eigenlijk was dat de verkeerde beslissing.

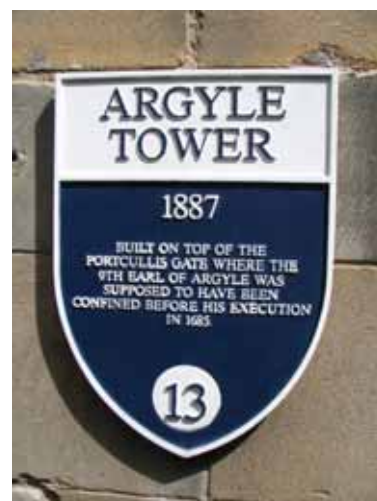
Aan de kassa krijg je een plannetje van het kasteel. Naar boven lopen en je komt er een hele rij kannonnen tegen. Er is een mooi zicht over de stad en verder.

Ook komt er een bende jonge schotten aan. Jeugdbeweging of zo. Hier sta ik mij weer af te vragen of er iets collectief mis is met de Schotten. Van de hele klas zijn er twee kinderen normaal. De rest heeft overgewicht.

Maar ja, wat wil je met altijd die hamburger friet toestanden.

Overal in het kasteel kom je van deze blauwe plaketten tegen. De bedoeling is om je audio guide te pakken en het nummertje in te typen. Maar die hadden we dus niet. Zodoende kan je het plaatje lezen om info te krijgen.

Er worden op bepaalde tijdstippen ook guided tours gedaan door een gids. Aansluiten is gratis. Kan zijn dat je de gids na afloop wat drinkgeld moet betalen. Dat weten we niet want we zijn niet zo lang bij een gids gebleven.

Waarschijnlijk is het de bedoeling om deze vier fotokes aan elkaar te plakken. Dit is de skyline van de stad vanop het kasteel.

Voor het geval je het plan niet kan lezen is er in een van de lokalen een 3D versie. Na wat geprul met de flits toch een foto kunnen van trekken.

Zo wat alle onderdelen van het kasteel zijn te bezoeken. En overal is er wel wat interessants te zien.

En hier is ie dan; de Belgische inbreng. Mons Meg. Inderdaad, dat woord Mons komt bekend voor. Dit kanon is het grootste van het kasteel en gemaakt in Bergen. Vandaar de naam. Moet een cadeau voorstellen voor ene king James II in 1457.

Veel actie heeft het niet gezien omdat het te zwaar was. Dus moeilijk te bedienen / richten ten tijden van oorlog. Rond 1650 is het daarom op pension gezet en in 1829 getransfereerd naar het kasteel. En werd het dan ook veelal gebruikt als ceremonie kanon. En met de laatste keer vuren is het kanon gebarsten. Tja, toch indrukwekkend.

Nu kanonnen hebben ze genoeg. Hopelijk gebruiken ze die niet meer. Dat gaat anders redelijk wat ravage aanrichten in de stad.

Hier heb je dan weer de blauwe plaquettes. En als je dat allemaal leest; zijn ze nu eens eindelijk opgehouden met elkaar de pan in te hakken?

De attractie van het kasteel zijn natuurlijk de kroonjuwelen van het Schotse koningshuis. Ge moogt daarbinnen geen foto's trekken. Ik heb er mijn voeten aan geveegd. Maar in de safe zijn er bij de juwelen veiligheidsmensen aanwezig. Dus dat fototoestel toch maar opgeborgen. Met de rondgang hier krijg je een goed beeld van wat er is gebeurd in de Schotse geschiedenis. En een heel deel is in 3D opgebouwd. Echt chic.

Buiten op het plein is een bank. Daar hebben we gebruik van gemaakt. Ook omdat ge met al dat volk soms elkaar kwijtgeraakt.

Het was mooi weer. De zon scheen en geen regen. Je zou bijna vergeten dat je in Schotland bent.

Op gegeven moment staan we in de great hall. Daar is een acteur verhalen aan het vertellen. En hij doet het goed. De kinderen zijn aandachtig aan het luisteren. Vermits dat we midden in het verhaal binnen komen blijven we niet wachten. Het schijnt nog al een lang verhaal te zijn.

De muren van de zaal rondom zijn behangen met zwaarden. Dju, zo zou ik er ook eentje willen.

En dan gaat het verder naar de gevangenen. Blijkbaar is een groot deel van het kasteel hiervoor uitgerust. Ik denk terug aan de Hornblower serie op tv. Toen vocht de held tegen de 'froggies'. Die kwamen dus hier terecht.

De krijgsgevangenen moesten slapen in hangmatten in niet echt verlichte lokalen. Allemaal bijeen. Op de muur wordt er een projectie afgespeeld en ergens komt er bijhorende klank vandaan.

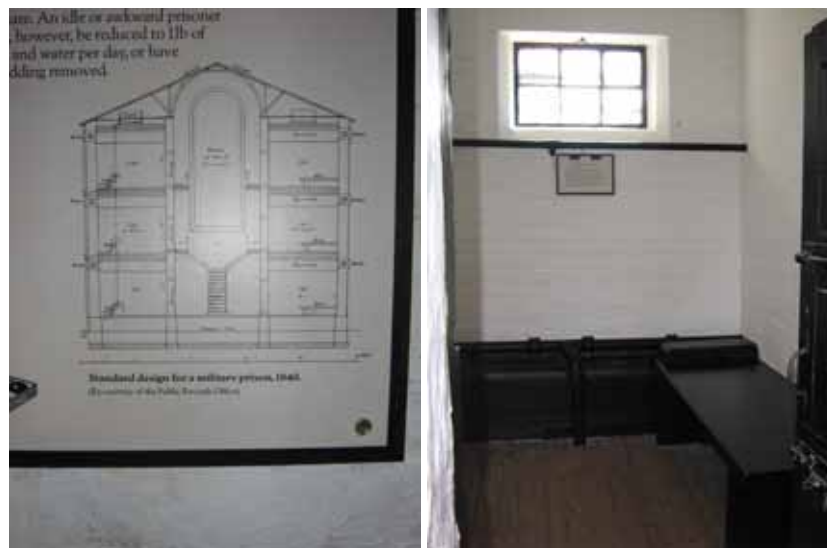
Zelf aan de deur kan je zien wanneer de krijgsgevangenen hier verbleven. Het is toch duidelijk welk type schip daar in het hout gekerfd is niet? Misschien voor een historicus gespecialiseerd in scheepsbouw.

Maar het is wel leuk de uitleg naast het origineel exemplaar te zien.

Als je zo de accommodatie en de leefomstandigheden bekijkt dan lijkt mij dat nog zeer goed mee te vallen. Ook als die gasten die hoeveelheid eten krijgen is dat dik in orde. Alleen vraag ik me af hoe het met de verwarming zit. Niet gezien eigenlijk.

Van de ene gevangenis naar de andere. Diegene die we juist gezien hebben was voor de vijandelijke soldaten. Nu die voor de eigen soldaten, voor als ze stout zijn.

Detail is dat een gevangenisstraf voor een soldaat niet beschouwt werd als een echte straf.

Ook als je de cellen bekijkt lijkt mij dat ook best in orde. Er is zelfs verwarming! En een toilet in iedere cel. Inderdaad dit is geen echte straf.

Dan zijn er nog hopen musea met militaire geschiedenis te bezoeken. Als je daar doorloopt wordt 1 ding zeer duidelijk. Schotten zijn trots op hun militairen.

Ook de musea zijn zeer mooi aangekleed. Hier kom je uiteindelijk in de meer modernere wereld terecht. Tot de conflicten in Irak.

Deze links is echt wel geweldig. Ik vraag me hier spontaan af; Do you see the terror in his eyes?

Terug langs buiten om het volgende militair musea te bezoeken.

Ook al hebben de Schotten het merendeel gevochten voor de Engelsen. Ze zijn er mega trots op. Van de woeste highland krijgers tot de moderne golfoorlogsoldaat.

En het is best interessant om eens te zien hoe die soldaten geronseld werden.

Ik vraag me af van wanneer deze rondsel poster dateren. Veel lijkt mij dat niet betalen. Oftewel krijgen die soldaten een redelijke oorlogspremie. En als je in het Engels leger zit is er wel altijd ergens wat te vechten.

Eens we daar buiten zijn loopt het tegen sluitingstijd aan. En nog niet langs de souvenirwinkels gegaan.

Conclusie: best wel een groot kasteel. En best wel verzorgde tentoonstelling en uitleg. Een bezoek aan het kasteel is zeer aan te raden. Het is zijn geld waard. Als je ooit in de buurt bent spendeer hier een dag aan. Huur de audio guide en laat je overdonderen door de geschiedenis.

Copyright: Deze tekst mag voor niet-commerciële doeleinden verspreid worden onder bronvermelding.
Bron: <http://bergkonijn.wordpress.com/>